

ZAMYŠLENÍ NA 4. NEDĚLI POSTNÍ: BOŽÍ ŘEŠENÍ

Když byli Židé v babylonském zajetí, určitě si neuměli představit, jak Bůh naplní příslib daný skrze proroka Jeremiáše,

že po sedmdesáti letech zajetí se vrátí do vlasti a znovu vybudují chrám. A Bůh skutečně naplnil svůj příslib velmi nečekaným způsobem - vládcem v Babylonu se stal Peršan Kýros, jemuž Bůh promluvil do srdce. Pohanovi. Vysvobození přišlo ze strany, odkud to nikdo nečekal.

I celé lidstvo bylo po dědičném hříchu v zajetí zlého ducha. Také si nikdo neuměl představit, jak přijde vysvobození. Možná mnozí ani nevnímali, že jsou v nějakém zajetí - vždyť ďábel velmi šikovně využívá nabídku tohoto světa k tomu, aby v člověku vzbudil uspokojení se životem: "Máš co jíst, pít, máš střechu nad hlavou, práci, můžeš se bavit, tak nač ti je nějaké vysvobození? Nač ti je nějaký Mesiáš? Vždyť máš všechno, tak si užívej..."

A přece Bůh uskutečnil nečekané vysvobození - poslal svého vlastního Syna, který prolomil ďáblovu obranu a osvobodil zajaté. Od té doby každý člověk může uskutečnit výzvu, kterou zformuloval král Kýros: "S každým, kdo patří k jeho lidu, ať je Pán, jeho Bůh, a nechť vystoupí" (2 Kron 36,22).

To bylo to velké Boží řešení, které my dnes prožíváme v "malých", jakoby dílčích řešeních. Například si v posledních měsících velmi uvědomuji, jak kolem mě roste počet těžce nemocných lidí. Očekávám pro každého Boží zásah. Nevím, jaký. Toužím však a modlím se za to, aby je Bůh uzdravil ke slávě svého jména.

Pošle lékaře? Daruje nový lék? Zasáhne přímo a uzdraví člověka na znamení, že je mocný a plný lásky? Nevím, ale čekám...

Uvědomuji si i jiný, širší problém - naši neschopnost nabízet Boží věci. Mimořádně okatě to vnímám v souvislosti s akcí *24 hodin pro Pána*. Byla to úžasná příležitost oslovit mnohé, například i pokřtěné, ale nepraktikující; ty, kteří se při sčítání lidu sice hlásí ke katolické Církvi, ale žijí, jakoby Bůh a Církev neexistovali. Mohli jsme jim nabídnout (letákem, pořadem v místním rozhlasu...) možnost udělat něco pro Pána. Pro toho, který jim křtem daroval věčný život. Ale vypadá to tak, že jsme opět zavřeli Pána Ježíše v Církvi a nechceme ho pustit ven (tak nějak to před časem formuloval Svatý otec František). Zazněla nějaká oznámení v kostelích, něco bylo na webových stránkách... Ale kdo šel k lidem, kteří do kostela nechodí a farní či diecézní webové stránky nečtou?

A tak čekám (a modlím se i píšu tento text), že Bůh zasáhne přímo zejména srdce biskupů a kněží, kteří jsou unaveni a obtíženi množstvím povinností, ale nezapojí do nich laiky. Tak velmi nám ve farnostech a možná i na úrovni diecézí chybí funkční pastorační rady, které by takové "akce" operativně plánovaly i uskutečňovaly... Ty jsou totiž Církví daným řešením. Kněz nebo biskup by už dával jen požehnání. A čekám také, že laici budou aktivnější a budou přicházet s návrhy, co pro farnost udělají (ne co je třeba udělat☺), že se budou intenzivněji modlit a nabízet přátelství lidem, kteří Boha možná nemilují tak důvěrně jako my... Bože, jak to uděláš?

Bůh má nečekané řešení. Děláme si ve Společenství biblické studium a tento týden byl v něm úkol projít si šest textů z Písma svatého s nějakým člověkem mimo společenství. Po modlitbě a uvažování jsme s manželkou oslovili naše sousedy, kteří lidsky, navenek, nebyli nejvhodnějšími kandidáty na takové setkání. Jak mile nás Bůh překvapil, když jsme se setkali s pozitivní odezvou. Máme za sebou šest setkání a v srdci jejich nečekanou otázku: "A bude ještě něco dál?" Buďme si jisti, že Boží řešení, která nám vnuká, jsou vždy nejlepší a nikdy se jich nemusíme bát. Jsou pro naše dobro.

Ať nás v této důvěře povzbuzují slova svatého Pavla z druhého čtení této neděle: "Nekonečně milosrdný Bůh nám dal poznat svou velikou lásku. Byli jsme mrtví, protože jsme se dopustili hříchů, a on nás přivedl k životu zároveň s Kristem. Za to, že jste zachráněni, máte co děkovat Boží dobrotě. Když vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal ho zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Tím chtěl v budoucím čase ukázat nesmírné bohatství své milostivé dobroty vůči nám, a to skrze Krista Ježíše. Té záchrany docházíte z Boží dobroty na základě toho, když věříte. Není to vaše zásluhou, Boží dar to je! Dostává se vám toho ne snad proto, že jste něco vykonali; nikdo tedy nemá příčinu, že by se mohl nějak chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvoření k tomu, abychom byli schopni konat dobré skutky. Bůh je předem připravil, abychom je pak ve svém životě uskutečňovali." (Ef 2,4-10).